

obračuna vozarine po ocjeni ovog suda ima se uzeti samo u slučaju ako se radi o robi koja je ukrcana u rasutom stanju. Ovakovo shvaćanje u pogledu ocjene što se smatra jedinicom tereta po nalazu ovog suda vrijedi i u slučaju kad bi se na predmetni slučaj primijenilo i naše pravo, tj. čl.56. Zakona o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova, na koji se propis poziva tuženi. Obzirom na izloženo, a pošto je utvrđena odgovornost tuženoga za nastalu štetu, kao i utvrđena neosnovanost pozivanje tuženog na ograničenje odgovornosti po jedinici tereta, sud je u pogledu količine i iznosa štete presudio kao u dispozitivu .

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda br.IV-P-140/71
od 25.IX 1972.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Emilio Pallua, dr Radojka
Luger-Katušić

Prijevoz stvari morem - Brodarova odgovornost za štetu na teretu - Primjena prava - Brodar ne odgovara za kvar tereta ako dokaže da je teret bio pravilno složen u suha i čista skladišta, te da je brod tokom putovanja naišao na oluju i pretrpio pomorsku nezgodu koja je prouzrokovala kvar tereta - U sporu između jugoslavenske stranke i stranke koje je država potpisnica Medjunarodne konvencije o izjednačenju nekih pravila o teretnici od 1924. godine sud primjenjuje tu Konvenciju

Tužitelj je primalac robe, a tuženik je brodar.

Tužitelj je tužbom tražio da mu tuženik plati na ime naknade štete za izručenu količinu 926 vreća šećera, te 327 oštećenih vreća šećera, i za dio robe koji je oštećen u toku putovanja ukupan iznos od 5.137,35 US dolara.

Tuženik priznaje manjak, ali tvrdi da je taj manjak nadoknadio. Što se tiče oštećenja ističe da tu štetu ne priznaje jer je ona posljedica prirodnog svojstva robe za koje oštećenje tuženik ne može biti odgovoran. Ističe da je prilikom primanja i ukrcanja robe u brod roba bila ukrcana na pravilan način, a u toku putovanja da je došlo do pomorske nezgode koja je utvrđena pomorskim protestom, pa je odnosna šteta posljedica događaja za koji brodar nije odgovoran. U dokaz svojih navoda privremeni zastupnik tuženika predao je sudu pomorski protest od 31.I 1970. god.

u fotokopiji, kao i akt zapovjednika broda o utvrđenju da je brodski prostor^u koji je bio ukrcan teret bio čist i suh, a sistem ventilacije ispravan.

Nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza sud je udovoljio tužbenom zahtjevu u dijelu koji se odnosi na manjak tereta, a odbio je tužbu u onom dijelu koji se tiče naknade štete za kvar šećera, i to sve iz slijedećih razloga:

Tuženik priznaje da je bilo manjka u iznosu utužene svote, međjutim kako nije mogao dokazati svoju tvrdnju da je manjak nadoknadio, sud ga je u ovom dijelu tužbenog zahtjeva obavezao na naknadu štete.

Što se tiče preostalog dijela zahtjeva od 538,37 dolara obračunskih, uvažen je prigovor tuženoga i tužitelj je odbijen s tim zahtjevom. Naime iz podnesenih isprava u toku spora, a napose iz avarijskog zapisnika br. J-2/70 i specifikacije pošiljke vidi se da je manjak isporuke 926 vreća, nadalje se vidi da je bilo iskrcano djelomično mokrih 327 vreća, poderanih 559 i djelomično uprljanih 49 vreća. U pogledu odnosnih djelomično mokrih, poderanih i djelomično uprljanih vreća, tuženi brodar je dokazao da je do takovog oštećenja tereta došlo bez njegove krivnje, tj. uslijed događaja za koji tuženi kao brodar ne odgovara. Pomorskim protestom koji je priložen spisu u fotokopiji, a koju istinitost tužitelj nije osporio, utvrđeno je da je brod "Nikolaj Burdenko" u toku putovanja, a napose od 9. do 12. I 1970.g. u Jonskom i Crnom moru imao pomorsku nezgodu koja je nastala uslijed jakog vjetrova i valova, uslijed čega je došlo do valjanja broda i zbog čega su ventilacioni otvori skladišta bili stalno zatvoreni.

Kako je dakle iz avarijskog zapisnika očito da je do kvašenja šećera, odnosno njegovog vlaženja, pa time i do sniženja vrijednosti šećera došlo uslijed događaja za koji brodar nije odgovoran u skladu odredaba čl.4, st.2, slovo c) i d), a dijelom i zbog vrste pakovanja robe (čl.4, st.2. toč.n), Medjunarodne konvencije o izjednačenju nekih pravila o teretnici, valjalo je tužitelja s tim dijelom zahtjeva odbiti.

Naime sud je u predmetnom sporu primijenio odredbe Medjunarodne konvencije o izjednačenju nekih pravila o teretnici, jer se radi o prijevozu robe morem, stranaka kojih su države potpisnici odnosne Konvencije.

G.B.